

Grundlovsmøde i Skibelund Krat 2022

PÅ PLÆNEN

13.00 – 14.00

Koncert med Skodborg Frivillige Brandværns orkester

Gymnastikopvisning med TEAMGYM-pigerne /Solvejg Bennedsen

AMFISCENEN

14.00 – 15.30 Velkomst og 2 fællessange

– I al sin glans nu stråler solen og Nu lyser løv i lunde

Grundlovstale ved sognepræst, tidligere minister **Mette Bock**

Fællessang – Du danske sommer

Minikoncert med Nikolaj Hansen og Thilde Dam

Fællessang – Danmark nu blunder den lyse nat – og afslutning

Arrangør: Skibelundforeningen og Askov Højskole i samarbejde med Hotel Skibelund Krat

Skibelundforeningen

Hotel Skibelund Krat

ASKOV
HØJSKOLE

I al sin glans nu stråler solen

1. I al sin glans nu stråler solen,
livslyset over nådestolen,
nu kom vor pinseliljetid,
nu har vi sommer skær og blid,
nu spår os mer end englerøst
i Jesu navn en gylden høst.
2. I sommernattens korte svale
slår højt fredskovens nattergale,
så alt, hvad Herren kalder sit,
må slumre sødt og vågne blidt,
må drømme sødt om Paradis
og vågne til vor Herres pris.
3. Det ånder himmelsk over støvet,
det vifter hjemligt gennem løvet,
det lufter lifligt under sky
fra Paradis, opladt på ny,
og yndig risler ved vor fod
i engen bæk af livets flod.
4. Det volder alt den Ånd, som daler,
det virker alt den Ånd, som taler,
ej af sig selv, men os til trøst
af kærlighed med sandheds røst,
i Ordets navn, som her blev kød
og fór til Himmels hvid og rød.
5. Opvågner, alle dybe toner,
til pris for menneskets forsoner!
Forsamles, alle tungemål,
i takkesangens offerskål!
Istemmer over Herrens bord
nu menighedens fulde kor!
6. I Jesu navn da tungen gløder
hos hedninger så vel som jøder;
i Jesus-navnets offerskål
hensmelter alle modersmål;
i Jesu navn udbryder da
det evige halleluja.
7. Vor Gud og Fader uden lige!
Da blomstrer rosen i dit rige,
som sole vi går op og ned
i din Enbårnes herlighed;
thi du for hjertet, vi gav dig,
gav os med ham dit Himmerig.

Grundtvig – Henrik Rung

Ny lyser løv i lunde

1. Nu lyser løv i lunde,
grønt ligger Danmarks land
imellem blanke sunde,
et skjold med sølverrand.
Frugtblomsters hvide pletter
det rige, grønne felt,
mens højt de lyse nætter
slår ud sit sommertelt.
2. Nu løses fugletunger
af vinterdødens band,
et solskinskor de sjunger
i skovens frie land; -
de kalder os, de stemmer,
ud fra vort hverdagsbur,
fjernt fra dets fangetremmer
at finde dig, natur!
3. Den frihed, som vi savner
bag byens mur og tag,
på åben mark vi favner
en solglad junidag;
så skære er dens kinder
som æbleblomstens blad,
og om dens hår sig vinder
dugdråbers perlerad.
4. Du lyse, friske sommer!
vor friheds unge brud,
fra støv og støj vi kommer
til fred og stilhed ud.
Vort liv til lyst du vende
på dagens solskinsfelt,
og over os du spænde
de lyse nætters telt!

Johannes Jørgensen – Carl Nielsen

Du danske sommer

1. Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand!
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.
2. Du er i sindet jo lunefuld,
dog hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.
3. Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!
4. Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hylt og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.
5. Og stundom ud af din fulde glød
sprang lyn fra skyen i jordens skød,
og tordenlatter og tordenregn
din trolddom spændte fra egn til egn!
Vild, vild, vild
er, skønne sommer, din kraft og ild.
6. Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja jeg véd, dit hjerte er guld endda.

Thøger Larsen – Otto Mortensen

Danmark nu blunder den lyse nat

1. Danmark, nu blunder den lyse nat
bag ved din seng, når du sover.
Gøgen kukker i skov og krat,
Vesterhavet og Kattegat
synger, imens det dugger,
sagte som sang ved vugger.
2. Danmark, du vågner med søer blå,
mætte som moderøjne.
Alt, hvad i dine arme lå,
lader du solen skinne på,
ser, hvor det yppigt glider
frem af forgangne tider.
3. Lærker, som hoppet af æg i vår,
svinder i himlens stråler.
Tonerne ned med lyset går,
samme sang som i tusind år.
Lykken fra glemte gruber
klinger af unge struber.
4. Hyldene dufter i stuen ind
ude fra Danmarks haver.
Kornet modnes i sommervind.
Hanegal over lyse sind
stiger bag gavl og grene,
hvæset som kniv mod stene.
5. Køer og heste og får på græs
hen over brede agre,
åbne lader for fulde læs,
sejl, som stryger om klint og næs,
byger, som går og kommer, -
det er den danske sommer.
6. Pigernes latter og lyse hår,
leg, som får aldrig ende,
øjnene blå som vand i vår -
mildt om et evigt Danmark spår,
sol over grønne sletter,
lykke og lyse nætter.

Thøger Larsen – Oluf Ring